

De Zeype kreeg te maken met een spectaculaire meteorologische situatie die het aanzien van de wereld in een handomdraai wijzigde. Omstreeks 15u30 trokken donkere wolken samen en leek een klein buitje wel mogelijk. In de verte dondergeroffel en één enkele lichtflits. Toen alle aanwezigen rustig keuvelend op het terras de wind zagen toenemen, de eerste dagkranten door de lucht dwarrelden en kort daarna de parasols werden gegrepen en hoog de lucht in werden geslingerd, ruim vijf meter boven het clubhuis, alvorens tussen bomen door naar beneden te storten op een geparkeerde wagen. De mijne.

Gelukkig geen slachtoffers of gekwetsten, terwijl op de tennisbanen de spelers achter hun kleinere parasols aanhielden omdat ook die waren weggevoegen. Consternatie alom. De spelers die het meemaakten speelden vier wedstrijden in één wedstrijd: ze begonnen in een loodzware hitte (35°C), daarna volgden windstoten die spelen haast onmogelijk maakten, waarna regen uit de lucht viel en spelers uiteindelijk naar het clubhuis werden geroepen. Waarna ze in een veel koelere atmosfeer en zonder wind een totaal andere wedstrijd verder zetten dan die ze hadden verlaten een kwartier eerder.

Eline Vanhemelrijck werd het grootste slachtoffer van deze wispelturige natuurfenomenen. Zij stond oog in oog met **Anja Koch** die na 20 jaar tennistiek stilzwijgen het racket weer liet praten en voor de wedstrijd openlijk sprak over een 'Koch-back'. De vele jaren ervaring bleken onvoldoende om op de flitsende slagen van Eline te counteren. Eline liep fris uit en won de eerste set toen de weergoden zich begonnen te roeren. Na verzengende hitte, wind, een stortbui verscheen even later een frisse zomerdag. Anja bleek te beschikken over een beter aanpassingsvermogen in elke situatie en won alsnog een wonderlijke driesetter.

Nog voor het noodweer toesloeg hadden **Renée De Ketelaere** en **Kaat Coppez** hun partij afgerond. Een sterke Kaat speelde geïnspireerd en vond de hoeken terwijl Renée zich liet opmerken door erg sportief gedrag. Ze gaf een aantal ballen 'in' die menigeen zou 'out' callen. Het wordt interessant te kijken hoe Kaat zich in de volgende rondes zal tonen.

Sophia Van Dorp is een Horizon-speelster die op amper twee jaar tijd van 20 punten naar een virtuele 80 is gewipt. En haar avonturocht doorheen de rankings lijkt geenszins ten einde. Ze maakte zich meester van een sterke **Sam Segers**. Wanneer Sophia kan uithalen met haar baselinewerk en er zin in heeft, zet ze menigeen onder zware druk. Deze Nederlandse, geboren in 2008, stoomde door naar een belangwekkende zege. Op de foto een ode aan de vergeten ondersteuners van dienst: de ouders die zich als gewillige chauffeurs door het land laten sturen op zoek naar speelkansen voor de dochter (of zoon).

De avondpartijen waren een streling voor het oog en werden in een zuurstofrijke lucht afgewerkt. **Hans De Maeseneer** gaf tennisles aan **Lucca Vanderlinden**: wanneer liften, wanneer aanvallen, wanneer een percentageshot selecteren en wanneer genadeloos toeslaan. Hans maakte amper fouten (we telden er drie in de hele match) en zit in een bloedvorm.

Simon De Munck trof in **Lowie Verlinden** een man die stevige baselineslagen op hem bleef afvuren en hem tot korte ballen verleidde. Simon probeerde in de eerste set vergeefs diep te spelen maar in de tweede set lukte het beter en dit bracht hem op setbal op 5/3, maar Simon liet de vogel uit de handen ontsnappen en Lowie besloot enkele minuten later diezelfde tweede set met 7/5.

Flor De Sitter was niet voor niets afgezaakt uit het verre Brugge. Deze frisse jonge knaap wist het publiek te bekoren met vrolijk tennis van achterin aangevuld met scherpe volleys. **Robin Deschaumes** vond er echter in de tweede set iets op: dieper spelen en geen slice meer want daarop kon Flor makkelijk aanvallen. Even leek het alsof Robin een derde set zou vinden maar Flor worstelde zich in een prangend slot toch nog naar winst in twee sets.

